

Fontána Lásky

Barbara Haščáková

Láska je voda v hĺbinách,
až tam sa ozaj začína.
Narazíš na skalú a sám,
si povieš, vydržím či vzdám.

Ústami fontán šepká zem,
ja do nich mince nehádzem.
Šťastie či niečo podobné,
sa nedá kúpiť za drobné.

Svoju silu lásku vzdor,
v tom boji s hĺbkou premeň na dážd'.
A že ma ľúbiš nehovor,
veď to čo hľadáme, tiež hľadám...

O čom sú oči týchto slov,
o samote a o nás dvoch...
Že veci ľahko získané,
sa ľahko stratia v prievane...

Svoju silu lásku vzdor,
v tom boji s hĺbkou premeň na dážd'.
A že ma ľúbiš nehovor,
veď to čo hľadáme tiež hľadá.

Fontána lásky, osud môj,
tak oživ ju, nech pení...
A moju dušu,
pevne s telom spoj,
po dlhom odlúčení...

Fontána lásky, osud môj,
čo do nej vložíš, to dá ti...
Možno sa zo mňa,
ten môj nepokoj,
už nenávratne stratí...

Niekedy hľadím na svetcou,
oni sú dávno nad vecou,
a keď sa spýtajú čo chcem,
ja nič, jasné nepoviem.

Fontána lásky, osud môj,
tak oživ ju, nech pení,
A moju dušu pevne,
s telom spoj,
po dlhom odlúčení...

Fontána lásky, osud môj,
čo do nej vložíš, to dá ti...
Možno sa zo mňa,
už nenávratne stratí.

Fontána lásky, osud môj,
tak oživ ju, nech pení,
a moju dušu pevne,
s telom spoj,

po dlhom odlúčení...

R:

Fontána lásky, osud môj,
čo do nej vložíš, to dá ti...
Možno sa zo mňa,
ten môj nepokoj,
už nenávratne stratí.

Fontána lásky, osud môj,
tak oživ ju, nech pení,
A moju dušu pevne,
s telom spoj,
po dlhom odlúčení...

Fontána lásky...